

Edicte

El síndic general, d'acord amb les previsions de l'article 100.2 del Reglament del Consell General,

Disposa

Publicar l'informe de la Ponència i l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior relació al **Projecte de llei de l'embargament**.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 9 de desembre del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Informe de la Ponència de la Comissió Legislativa d'Interior

La M. I. Sra. Mariona González Reolit, del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, nomenada ponent per la Comissió Legislativa d'Interior el dia 29 de setembre del 2014, a la vista del **Projecte de llei de l'embargament**, proposa, segons el que disposa l'article 97 del Reglament del Consell General, l'informe següent:

Projecte de llei de l'embargament

Exposició de motius

La Llei de l'embargament s'aprova de forma coetània amb la modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, i de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989, i també amb l'aprovació de la Llei del saig. La conjunció d'aquestes iniciatives legislatives es produeix per fer possible un objectiu que és doble. D'una banda, que l'Administració general i els comuns puguin executar per la via forçosa, de forma autònoma i sense la intervenció, preceptiva fins ara, dels òrgans jurisdiccionals, els actes administratius que dictin i siguin executoris, excepte els que imposen una obligació personalíssima i la llei no autoritza les autoritats administratives a adoptar mesures de compulsió directa o no concorre una situació d'extrema urgència i necessitat. D'altra banda, que l'Administració general i els comuns puguin delegar aquesta execució forçosa en el saig, el qual esdevé competent per executar les resolucions judicials que dictin les jurisdiccions civil i administrativa que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida, i també, en el futur, les que puguin ser acomplertes per una persona distinta de la persona obligada.

Fins ara, la regulació de la pràctica de l'embargament i la realització de béns i drets en els procediments

d'execució forçosa de les resolucions judicials o dels actes administratius es contenia en el Decret del 6 de maig de 1916, als articles 3 i 4 *in fine* de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986, i a l'article 102 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal. Pel que fa als embargaments preventius, es regulen en el Decret dels veguers de l'1 de maig de 1922, derogat parcialment per la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993, però només s'hi determina la competència jurisdiccional per decidir-los i s'hi estableixen els requisits.

Aquesta regulació, fragmentària i de mínims, i per tant, insuficient a l'efecte d'oferir la seguretat jurídica necessària en els processos que coneixen els batlles i tribunals, s'ha anat completant mitjançant la jurisprudència i l'adopció de pràctiques harmonitzades que han permès que la trava i l'alienació dels béns i drets de les persones embargades es dugui a terme respectant els drets i les garanties processals preceptius.

No obstant això, les atribucions executives novament conferides a les administracions o al saig, mitjançant la Llei del saig, la Llei de modificació del Codi de l'Administració, i també la nova Llei de bases de l'ordenament tributari, que els permeten embargar els béns i drets propietat de les persones executades, i, si escau, realitzar-los, fa imprescindible disposar d'un marc normatiu complet i adequat en aquest sentit; i és per aquest motiu que s'ha promogut aquesta Llei, que es desglossa en divuit articles, una disposició transitòria i tres disposicions finals.

Els quatre primers articles de la Llei fan referència a qüestions de caràcter general. S'hi palesa que la Llei és aplicable no només als embargaments executius que practiquin el saig o les administracions públiques que tenen la capacitat de fer-ho per si mateixes, sinó també als embargaments, tant executius com preventius, que duguin a terme els òrgans jurisdiccionals, llevat d'una excepció puntual en matèria penal, com a conseqüència de l'absència de regulació suficient que existia fins ara, i que ja s'ha apuntat. Seguidament, s'estableix el deure de col·laboració necessari que totes les persones i entitats públiques o privades han de complir per tal que es puguin promoure de forma eficaç les actuacions esmentades. D'altra banda, després d'establir la prohibició d'interdictes contra les actuacions d'execució forçosa dels actes administratius, s'estableixen, a fi de garantir la seguretat jurídica necessària, unes normes de mínims que fixen la prioritat en les actuacions d'execució forçosa quan concorren diversos procediments, tant singulars com universals, en relació amb una mateixa persona executada.

A continuació, els vuit articles següents regulen la pràctica de l'embargament. En primer lloc, s'estableixen unes normes preliminars en relació amb la determinació dels béns i drets que s'han d'embargar, a fi que aquest embargament no comporti un menyscapte patrimonial excessiu per a la persona embargada; paral·lelament, se li permet d'assenyalar béns i drets a aquest efecte, sempre que la iniciativa no desvirtui el bon fi del procediment ni perjudiqui a terceres persones, i també es té en compte la possibilitat que l'òrgan embargador i la persona embargada es posin d'acord sobre l'ordre d'embargament dels béns i drets. Amb la mateixa finalitat, des d'una perspectiva garantista, es taxen els béns i drets que no són susceptibles de ser embargats, i s'estableix la facultat d'evitar l'embargament o deixar-lo sense efecte si es consigna l'import que és objecte de l'embargament, fins al moment de l'adjudicació definitiva dels béns o drets embargats.

La Llei també detalla la pràctica de l'embargament segons la tipologia de béns o drets travats, i estableix unes regles de procediment a l'efecte, que incideixen en el deure de col·laboració i en els efectes de l'embargament: en el cas dels béns o drets lliurats o confiats en entitats de crèdit o dipòsit, distingeix si es tracta de fons, valors o títols, actius financers il·líquids o caixes de seguretat, i disposa les normes específiques per als comptes de titularitat conjunta i/o indistinta; pel que fa als salaris i les rendes periòdiques, s'estableix una escala i unes reduccions destinades a garantir la subsistència de la persona embargada i de la seva família, i també regula de manera diferenciada els béns immobles i els béns mobles i, de forma separada, quan els béns mobles estan inscrits en registres especials.

Els quatre articles següents regulen la segona fase del procediment, que consisteix en la valoració i l'alienació dels béns i drets embargats prèviament. Es determina que la valoració s'ha de fer a valor de mercat, es permet que la persona executada pugui presentar una valoració contradictòria i s'incorporen unes normes que estableixen quin és el valor definitivament aplicable en aquest cas, tant si s'estima la mitjana aritmètica de les dues valoracions com si s'encomana una tercera valoració, segons l'abast de la diferència existent entre les dues primeres valoracions.

A continuació, després d'establir els dos procediments d'alienació dels béns i drets embargats, a saber, la subhasta i l'adjudicació directa, es detalla cada procediment en dos articles separats. Pel que fa a la subhasta, que es configura com el procediment ordinari, es regula com s'ha d'anunciar i executar materialment, s'estableixen els tipus de sortida i s'incideix especialment en les dues fases

d'adjudicació, provisional i definitiva. En relació amb l'adjudicació directa, que té caràcter residual, es taxen els supòsits que permeten acollir-s'hi i es fixa el preu mínim de l'adjudicació segons si, prèviament, s'han celebrat una o dues subhastes, o no s'han subhastat els béns i drets.

Els dos darrers articles de la Llei fan referència a les despeses del procediment d'execució, que es consideren com a costes de l'execució, a càrrec de la persona executada, i a la fase final del procediment, que comporta, si és el cas, l'aixecament de l'embargament travat i el retorn a la persona executada del romanent dinerari o dels béns i drets que no s'hagin adjudicat.

Finalment, la disposició transitòria regula el règim aplicable als embargaments practicats en els procediments instats abans o després de l'entrada en vigor de la Llei; i les tres disposicions finals faculten el Govern per aprovar les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per al desplegament, l'eficàcia i l'execució de la Llei, qualifiquen l'apartat 2 de l'article 2 de la Llei, i fixen la data d'entrada en vigor.

Esmena 1

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (1)

Es proposa modificar el paràgraf 1 de l'exposició de motius, substituint el text del projecte de llei pel redactat següent:

“La Llei de l'embargament s'aprova de forma coetània amb la modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, i de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989, i també amb l'aprovació de la Llei del saig. La conjunció d'aquestes iniciatives legislatives es produeix per fer possible un objectiu que és doble. D'una banda, que l'Administració general i els comuns puguin executar per la via forçosa, de forma autònoma i sense la intervenció, preceptiva fins ara, dels òrgans jurisdiccionals, els actes administratius que dictin i siguin executoris, excepte els que imposen una obligació personalíssima i la llei no autoritza les autoritats administratives a adoptar mesures de compulsió directa o no concorre una situació d'extrema urgència i necessitat. **D'altra banda, que l'Administració general i els comuns puguin delegar aquesta execució forçosa en el saig, el qual esdevé competent per executar les resolucions judicials que dictin les jurisdiccions civil i administrativa que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida.**”

Article 1. Objecte de la Llei

1. Aquesta Llei regula la pràctica de l'embargament en el marc dels procediments d'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius, dut a terme pel saig o per les administracions públiques que tenen la capacitat de fer-ho per si mateixes.

2. Aquesta Llei també és aplicable als embargaments que practiquin els òrgans jurisdiccionals.

3. Sense perjudici del deure de col·laboració que preveu l'article 2, s'exclouen de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei els embargaments que tenen com a objecte els instruments o els productes d'activitats constitutives de delictes.

Article 2. Deure de col·laboració

1. Totes les persones i entitats públiques i privades estan obligades a col·laborar en les actuacions regulades en aquesta Llei, i a facilitar al batlle o al tribunal competent, o al saig o a l'Administració, tota la informació que coneguin en relació amb els béns i drets de la persona embargada o executada, sense cap altra limitació que les que imposen el respecte dels drets fonamentals de les persones i la llei.

2. La cessió de dades de caràcter personal al batlle o al tribunal competent, o al saig o a l'Administració, en el marc del deure de col·laboració que imposa aquesta Llei i per a la finalitat que s'hi estableix no requereix el consentiment de la persona afectada.

Article 3. Prohibició d'interdictes

No caben interdictes contra les actuacions que es realitzin per a l'execució forçosa d'actes administratius de conformitat amb aquesta Llei.

Esmena 2

De supressió

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (1)

Es proposa suprimir el redactat de l'article 3 del Projecte de llei.

Motivació:

Es proposa suprimir aquest article que diu:

"Article 3. Prohibició d'interdictes.

No caben interdictes contra les actuacions que es realitzin per a l'execució forçosa d'actes administratius de conformitat amb aquesta Llei."

No s'entén quina finalitat i justificació té el contingut d'aquest article, que a més, és limitador de drets.

Article 4. Concurrencia de procediments

Sense perjudici de l'ordre de prelació per al cobrament dels crèdits establert per les lleis, si un procediment singular d'execució concorre amb altres

procediments singulars d'execució o amb un procediment concursal o universal d'execució, la preferència per a l'execució dels béns o drets embargats es regeix per les normes següents:

a) Quan concorren dos o més procediments singulars d'execució, és preferent el procediment en què l'aute o, en defecte d'aute, l'ofici d'embargament del batlle o el tribunal, o l'acord d'embargament del saig o de l'Administració que executa és anterior.

b) Quan concorre un procediment singular d'execució amb un procediment concursal o universal d'execució, el procediment singular segueix el règim que estableixi la normativa aplicable en matèria concursal. Subsidiàriament, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ha de suspendre la tramitació del procediment singular d'execució, llevat que el batlle o el tribunal que coneix el procediment concursal d'execució ho decideixi altrament.

Esmena 3

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (2)

Es proposa modificar el redactat de l'article 4 del Projecte de llei, que quedaria redactat de la forma següent:

"Article 4. Concurrencia de procediments.

Sense perjudici de l'ordre de prelació per al cobrament dels crèdits establert per les lleis, si un procediment singular d'execució concorre amb altres procediments singulars d'execució o amb un procediment concursal o universal d'execució, la preferència per a l'execució dels béns o drets embargats es regeix per les normes següents:

a) Quan concorren dos o més procediments singulars d'execució, és preferent el procediment en què **la demanda d'execució, o en el seu defecte la resolució** o, en defecte d'aute, l'ofici d'embargament del batlle o el tribunal, o l'acord d'embargament del saig o de l'Administració que executa és anterior. **Tot salvat el cas que la resolució que ordena l'execució o l'acord d'embargament del saig, indiqui el contrari de forma raonada.**

b) Quan concorre un procediment singular d'execució amb un procediment concursal o universal d'execució, el procediment singular segueix el règim que estableixi la normativa aplicable en matèria concursal. Subsidiàriament, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ha de suspendre la tramitació del procediment singular d'execució, llevat que el batlle o el tribunal que coneix el procediment concursal d'execució ho decideixi altrament."

Motivació:

S'ha introduït com a primer element per a determinar la preferència quan es produeix concurrència d'execucions singulars, la data en que la part interessada hagi presentat davant l'òrgan jurisdiccional, administratiu o el saig, la seva demanda d'execució; i no la data de la resolució, ofici d'embargament o acord, que actua com a criteri subsidiari. Això ve motivat pel fet que en la pràctica, el dret del creditor que ha obtingut una sentència o resolució o acte favorable es pot trobar que fins que no es dicta resolució, ofici o acord d'execució, pot passar un termini que no depèn d'ell, sinó de factors que li són aliens, com podria ser el propi ritme del tribunal o de l'administració –i ara del saig- per a despatxar els afers que té damunt de la taula.

Es tracta doncs de premiar i no perjudicar, a qui tenint un dret declarat –per sentència o acte administratiu- hagi obrat diligentment.

Es deixa però una porta oberta a que, raonadament, l'òrgan jurisdiccional o l'administració o el saig, puguin raonadament i per motius justificats no tenir en compte aquesta data, per exemple en els casos en que la demanda no estigui suficientment fonamentada.

Si l'execució o la mesura preventiva d'embargament és acordada d'ofici per l'autoritat competent, no hi haurà demanda d'execució, per la qual cosa, subsidiàriament, es té en compte la data de la resolució.

Per altra banda, es substitueix la paraula “aute” per “resolució”, compte tingut que la pràctica forense indica que la majoria de les execucions no es decideixen per “aute” sinó per “providència”. Així, “resolució” que és un terme més ampli, que abasta “autes” i “providències”, sembla més indicat.

Article 5. Determinació dels béns i drets que s'embarguen

1. Per determinar els béns i drets que s'embarguen s'ha de tenir en compte la proporcionalitat entre el valor dels béns i drets i l'import que és objecte de l'embargament, la més gran facilitat de realització, i també la mínima onerositat per a la persona embargada.

2. La persona embargada pot assenyalar béns i drets per fer efectiu l'embargament. L'embargament s'ha de practicar amb preferència sobre aquests béns i drets si garanteixen el cobrament del deute amb la mateixa eficàcia que els altres béns i drets susceptibles d'embargament, i amb això no es causa perjudici a terceres persones.

3. En qualsevol moment, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, d'una banda,

i la persona embargada, d'altra banda, poden posar-se d'acord en l'ordre d'embargament dels béns o drets. Si no hi ha acord, s'embarguen els béns o drets seguint l'ordre fixat a la Llei de bases de l'ordenament tributari.

4. No s'han d'embargar els béns o drets el cost de la realització dels quals serà igual o superior a l'import que s'obtingui d'aquesta mateixa realització.

Esmena 4

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (3)

Es proposa modificar el redactat de l'article 5, apartat 4 del Projecte de llei i afegint un apartat 5, que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 5. Determinació dels béns i drets que s'embarguen

1. Per determinar els béns i drets que s'embarguen s'ha de tenir en compte la proporcionalitat entre el valor dels béns i drets i l'import que és objecte de l'embargament, la més gran facilitat de realització, i també la mínima onerositat per a la persona embargada.

2. La persona embargada pot assenyalar béns i drets per fer efectiu l'embargament. L'embargament s'ha de practicar amb preferència sobre aquests béns i drets si garanteixen el cobrament del deute amb la mateixa eficàcia que els altres béns i drets susceptibles d'embargament, i amb això no es causa perjudici a terceres persones.

3. En qualsevol moment, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, d'una banda, i la persona embargada, d'altra banda, poden posar-se d'acord en l'ordre d'embargament dels béns o drets. Si no hi ha acord, s'embarguen els béns o drets seguint l'ordre fixat a la Llei de bases de l'ordenament tributari.

4. No s'han d'embargar els béns o drets el cost de la realització dels quals **es preveu raonablement** que serà igual o superior a l'import que s'obtingui d'aquesta mateixa realització.

5. En la determinació de l'import a embargar, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració han d'incloure, a més de l'import principal, una previsió per a interessos, despeses i costos d'execució que correspondrà al 25% de l'import principal, i també, si escau d'acord amb la normativa aplicable, en concepte de recàrrecs, sense perjudici que a la fi de l'execució es porti a terme la liquidació que correspongui.”

Motivació:

Compte tingut que es tracta d'una hipòtesi o suposició d'un fet futur –el cost de realització-, es creu procedent per a millorar el text, introduir la menció “es preveu raonablement que..”, doncs altrament, caldria acreditar el cost amb anterioritat, el que suposaria despeses possiblement inútils.

Per altra banda, s'introdueix un apartat 5, per a precisar l'import a embargar, que cal que prevegi, no només l'import del deute principal sinó un plus –que s'estima en un 25% de l'import principal- destinat a interessos, costes i despeses d'execució, i també recàrrecs, tot sense perjudici que una vegada finalitzada l'execució, es realitzi la liquidació corresponent. Aquesta precisió es creu important i escaient per a portar a terme una execució completa del deute, que no es pot determinar totalment fins a la fase final de l'execució i que dependrà de com aquesta es desenvolupi.

Introduir aquesta esmena en el marc d'aquest article 5, és a dir, a la part inicial del projecte de llei, permet que aquesta esmena sigui aplicable a cada cas concret dels que preveu el projecte de llei en els seus articles següents.

Article 6. Béns inembargables

No poden ser objecte d'embargament:

- a) El mobiliari i el parament del domicili, i la roba de la persona embargada, excepte quan es tracti d'obres d'art, articles de luxe o de col·lecció o, en general, de béns que no es puguin considerar necessaris per a la subsistència normal.
- b) Els béns i instruments necessaris per a l'exercici de la professió, art o ofici de la persona embargada, quan el seu valor no guardi proporció amb l'import que és objecte de l'embargament.
- c) Els béns i les quantitats que hagin estat declarats inembargables o inalienables per aquesta Llei, les demés lleis o els tractats internacionals.

Esmena 5

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (4)

Es proposa modificar el redactat de l'article 6 del Projecte de llei, que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 6. Béns inembargables

No poden ser objecte d'embargament:

- a) El mobiliari i el parament del domicili, i la roba de la persona embargada, excepte quan es tracti d'obres d'art, articles de luxe o de col·lecció o, en general, de béns que no es puguin considerar necessaris per a la subsistència **digna de la persona embargada i dels familiars que**

depenquin econòmicament d'ell i no tinguin o puguin tenir altres mitjans de subsistència.

b) Els béns i instruments **estrictament** necessaris per a l'exercici de la professió, art o ofici de la persona embargada, quan el seu valor no guardi proporció amb l'import que és objecte de l'embargament.

c) Els béns i les quantitats que hagin estat declarats inembargables o inalienables per aquesta Llei, les demés lleis o els tractats internacionals.”

Motivació:

Es tracta de millorar la redacció de l'article, suprimint un concepte indeterminat com pot ser la “subsistència normal”, substituint-lo per altra frase, també certament indeterminada, però potser més precisa, ja que “normal” dependria del ritme de vida de l'embargat, en canvi “digna” és un concepte més universal, vàlid per a totes les persones amb independència del ritme de vida que tingui en cada moment.

S'amplia igualment aquesta interdicció d'embargament, al que és necessari no només per a la subsistència digna de l'embargat sinó també dels familiars que depenguin econòmicament d'ell, afegint la condició que no tinguin possibilitats d'obtenir revinguts alternatius. Es tracta d'ampliar els supòsits d'interdicció d'embargament quan aquest pot provocar dificultats econòmiques greus de subsistència al nucli familiar.

Igualment es precisa que en relació als béns necessaris per a l'exercici de la professió, art o ofici de l'embargat, el seu embargament impedeixi el seu exercici, però si no ho impedeix, s'admeti la possibilitat d'embargar-los.

Es tracta però, ho reconeixem, d'un article de difícil determinació i concreció, que necessàriament haurà de ser interpretat per l'òrgan que promou o decideix l'embargament.

Article 7. Embargament de béns o drets en entitats de crèdit o dipòsit

1. Quan decideix l'embargament de fons, valors, títols o qualsevol altres béns o drets lliurats o confiats a una entitat de crèdit o dipòsit, o a una altra entitat o persona depositària, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, adreça una diligència a l'entitat o a la persona esmentades, i l'insta perquè retengui la quantitat embargada i la transfereixi, si escau, al compte de dipòsits i consignacions que s'indiqui.

En la diligència d'embargament s'ha d'identificar el bé o dret eventualment conegut pel batlle o el

tribunal competent, o el saig o l'Administració, però l'embargament es pot ampliar, sense necessitat d'identificació prèvia, a la resta de béns o drets existents en la mateixa entitat o confiats a la mateixa persona dipositària.

Si de la informació facilitada per l'entitat o la persona dipositària es dedueix que els fons, valors, títols o altres béns o drets existents no són homogenis, o que el valor d'aquests béns o drets excedeix el que s'ha d'assegurar, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ha de concretar els béns o drets que han de ser embargats.

2. En el cas d'embargament d'actius financers il·líquids, l'entitat o la persona dipositària es limita a bloquejar-los i no els ha de realitzar fins que rebí instruccions expressess del batlle o el tribunal competent, o del saig o l'Administració.

3. Quan es tracti de caixes de seguretat, l'entitat o la persona dipositària es limita a bloquejar-ne l'accés.

El batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ha de requerir el titular de la caixa perquè l'obri en presència seva, i en aquell acte n'embarga el contingut, quan reuneixi les condicions adequades a aquest efecte. Si el requeriment no és atès, n'ordena l'obertura a l'entitat o la persona dipositària.

4. Quan els fons o valors es troben dipositats en comptes a nom de diversos titulars només s'ha d'embargar la part corresponent a la persona embargada. A aquest efecte, en el cas de comptes de titularitat conjunta indistinta, el saldo es presumeix dividit en parts iguals, excepte que es provi una titularitat material diferent.

5. En el cas que en el compte afectat per l'embargament es faci efectiu habitualment l'abonament del salari, la pensió o retribucions anàlogues, s'han de respectar les limitacions que estableix l'article 8. A aquest efecte es considera salari, pensió o retribució anàloga, l'import ingressat per aquest concepte en el compte esmentat dins del mes en què tingui lloc l'embargament o, si no s'ha ingressat el mes de l'embargament, l'import pel mateix concepte ingressat el mes anterior.

dipòsit, o a una altra entitat o persona dipositària, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, adreça una comunicació a l'entitat o a la persona esmentades, i li ordena que retengui des d'aquell moment la quantitat embargada i la transfereixi, si escau, al compte de dipòsits i consignacions que s'indiqui.

En la comunicació d'embargament, si és possible, s'ha d'identificar el bé o dret eventualment conegut pel batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, però en la comunicació de l'embargament es pot ordenar, sense necessitat d'identificació prèvia, a la resta de béns o drets existents en la mateixa entitat o confiats a la mateixa persona dipositària.

Si de la informació facilitada per l'entitat o la persona dipositària es dedueix que els fons, valors, títols o altres béns o drets existents no són homogenis, o que el valor d'aquests béns o drets excedeix el que s'ha d'assegurar, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ha de concretar els béns o drets que han de ser embargats.

Si el valor d'aquests béns o drets no és suficient per a cobrir l'import embargat, l'embargament s'estendrà automàticament i sense necessitat de nova comunicació, als béns i drets futurs i els seus rendiments, que s'ingressin o dipositin, fins a cobrir l'import de l'embargament.

2. En el cas d'embargament d'actius financers il·líquids, l'entitat o la persona dipositària es limita a bloquejar-los i no els ha de realitzar fins que rebí instruccions expressess del batlle o el tribunal competent, o del saig o l'Administració.

3. Quan es tracti de caixes de seguretat, l'entitat o la persona dipositària es limita a bloquejar-ne l'accés.

El batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ha de requerir el titular de la caixa perquè l'obri en presència seva, i en aquell acte n'embarga el contingut, quan reuneixi les condicions adequades a aquest efecte. Si el requeriment no és atès, n'ordena l'obertura a l'entitat o la persona dipositària.

4. Quan els fons o valors es troben dipositats en comptes a nom de diversos titulars només s'ha d'embargar la part corresponent a la persona embargada. A aquest efecte, en el cas de comptes de titularitat conjunta indistinta, el saldo es presumeix dividit en parts iguals, excepte que es provi una titularitat material diferent.

5. En el cas que en el compte afectat per l'embargament es faci efectiu habitualment

Esmena 6

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (5)

Es proposa modificar el redactat de l'article 7 del Projecte de Llei, afegint també un apartat 6, que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 7. Embargament de béns o drets en entitats de crèdit o dipòsit.

1. Quan es decideix l'embargament de fons, valors, títols o qualssevol altres béns o drets lliurats o confiats a una entitat de crèdit o

l'abonament del salari, la pensió o retribucions anàlogues, s'han de respectar les limitacions que estableix l'article 8. A aquest efecte es considera salari, pensió o retribució anàloga, l'import ingressat per aquest concepte en el compte esmentat dins del mes en què tingui lloc l'embargament o, si no s'ha ingressat el mes de l'embargament, l'import pel mateix concepte ingressat el mes anterior.

6. Les entitats financeres o dipositàries de fons i drets, han de portar a terme el bloqueig dels béns assenyalats o, si és el cas, dels béns suficients, de forma immediata des del moment de recepció de la comunicació que li adreça el batlle o el tribunal competent, o del saig o l'Administració.

Motivació:

Es tracta de millorar la redacció de l'article.

S'afegeix "Quan es decideix", per un motiu de sintaxi de la frase, potser més encertat.

Es substitueix "diligència" per "comunicació". Si bé és cert que el Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans defineix "Diligència, com a execució d'una decisió judicial o administrativa i com a document en què es fa constar l'execució d'aquesta decisió", el cert és que a Andorra l'acceptació més comuna per "diligència" és l'acte intern realitzat en seu judicial en presència o sense de l'autoritat judicial. És per això que es creu més convenient substituir-la per "comunicació", que és un terme més general i correspon perfectament al concepte que es vol introduir en l'article.

Per altra banda, es substitueix la paraula "insta" referida a l'entitat financera o dipositària, per "ordena", doncs d'una veritable ordre es tracta, sense que aquesta tingui cap capacitat decisòria al respecte. Igualment es precisa que aquesta ordre d'embargament s'haurà d'executar immediatament, evitant que hi pugui haver cap tipus de dilació en la seva execució.

També es redacta de nou el paràgraf que es refereix a la identificació dels béns a embargar, doncs en la majoria dels casos, l'òrgan embargant ho ignorarà, de forma que de forma automàtica i sense necessitat d'una nova ordre, l'entitat o persona dipositària, haurà de bloquejar i en el seu cas, lliurar els béns i drets dipositats. Precisant també que aquests ho seran fins l'import embargat.

A més, es precisa que en el cas que els fons i drets embargats no siguin suficients per a cobrir l'embargament, l'entitat o persona dipositària, haurà de retenir els ingressos futurs de qualsevol

mena, salvat evidentment, els inembargables i els que preveu l'article 8 següent de la llei.

S'assenyala, finalment, l'obligatorietat immediata de les entitats financeres o dipositàries de practicar l'embargament o bloqueig, des del mateix moment de recepció de la comunicació.

Article 8. Embargament de salaris i rendes periòdiques

1. Els salaris, les pensions o les retribucions anàlogues, incloses les rendes periòdiques, s'embarguen de conformitat amb l'escala següent:

- a) La part que no superi l'import del salari mínim interprofessional és inembargable.
- b) De la part compresa entre l'import del salari mínim interprofessional i el doble d'aquest import, se n'embarga el cinquanta per cent.
- c) Allò que excedeixi el doble de l'import del salari mínim interprofessional es pot embargar íntegrament.

Si el deute que ha originat l'embargament prové de l'impagament d'una pensió alimentària, no són aplicables les limitacions establertes a les lletres a) i b).

2. Si la persona embargada té descendents, ascendents, cònjuge o persona amb qui manté una relació anàloga de convivència a càrrec, el percentatge a què es refereix la lletra b) de l'apartat anterior es redueix en un deu per cent per cadascun d'ells.

3. Si la persona embargada rep més d'un salari, pensió o retribució anàloga, s'acumulen tots i es calcula la part inembargable sobre el conjunt.

4. Quan decideix l'embargament de salaris, pensions o retribucions anàlogues, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, adreça una diligència a la persona, entitat o oficina pagadora i l'insta perquè retengui la quantia embargada i la transfereixi, si escau, al compte de dipòsits i consignacions que s'indiqui.

5. Les disposicions d'aquest article s'apliquen anàlogament als ingressos procedents d'activitats professionals i mercantils autònomes.

Esmena 7

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (6)

Es proposa modificar el redactat de l'article 8 del Projecte de llei, que quedaria redactat de la forma següent:

"Article 8. Embargament de salaris i rendes periòdiques

1. Els salaris, les pensions o les retribucions anàlogues, incloses les rendes periòdiques, s'embarguen de conformitat amb l'escala següent:

a) La part que no superi l'import del salari mínim interprofessional és inembargable.

b) De la part compresa entre l'import del salari mínim interprofessional i el doble d'aquest import, se n'embarga el cinquanta per cent.

c) Allò que excedeixi el doble de l'import del salari mínim interprofessional es pot embargar íntegrament.

Si el deute que ha originat l'embargament prové de l'impagament d'una pensió alimentària, no són aplicables les limitacions establertes a les lletres a) i b). **En aquest cas, per a determinar l'import a embargar, s'ha de valorar les necessitats ineludibles dels beneficiaris de la pensió i de la persona embargada, essent en tot cas preferent la cobertura de les necessitats ineludibles dels primers.**

2. Si la persona embargada té descendents, ascendents, cònjuge o persona amb qui manté una relació anàloga de convivència a càrrec, el percentatge a què es refereix la lletra b) de l'apartat anterior es redueix en un deu per cent per cadascun d'ells.

3. Si la persona embargada rep més d'un salari, pensió o retribució anàloga, s'acumulen tots i es calcula la part inembargable sobre el conjunt.

4. Quan es decideix l'embargament de salaris, pensions o retribucions anàlogues, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, adreça una **comunicació** a la persona, entitat o oficina pagadora i **li ordena que** retingui la quantia embargada i la transfereixi, si escau, al compte de dipòsits i consignacions que s'indiqui.

5. Les disposicions d'aquest article s'apliquen anàlogament als ingressos procedents d'activitats professionals i mercantils autònomes.”

Motivació:

Es tracta de millorar la redacció de l'article.

En el cas de deutes derivats d'una pensió d'aliments, es modera l'import a embargar. Es tracta d'introduir una acció d'anàlisi de la situació global dels creditors alimentaris i l'embargat, així com les necessitats imperioses de cadascun. Aquesta valoració, fins ara l'autoritat judicial la portava a terme en base al seu bon criteri i en base a la seva potestat jurisdiccional. Ara, amb la regulació que proposa aquest projecte de llei, es fa necessari introduir elements moderadors en aquesta classe d'embargaments,

donant preferència en tot cas, als beneficiaris d'una pensió alimentosa.

S'afegeix “Quan es decideix”, per un motiu de sintaxi de la frase, potser més encertat.

Es substitueix “instar” per “ordenar”, pels mateix motius esmentats en l'esmena anterior.

Article 9. Embargament de béns immobles

1. Quan decideix l'embargament de béns immobles o de drets sobre béns immobles, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, adreça una diligència a tots els notaris i a la Cambra de Notaris, per notificar l'embargament.

2. En rebre aquesta diligència, els notaris i la Cambra de Notaris han d'inscriure i deixar constància de l'embargament practicat i, a partir del moment de la inscripció, els notaris s'han d'abstenir d'autoritzar cap acte de gravamen o de disposició sobre els béns i drets embargats sense l'acord previ del batlle o el tribunal competent, o del saig o l'Administració.

Si es realitza l'acte de gravamen o disposició sobre un bé o un dret embargat, amb l'acord previ esmentat anteriorment, el notari ha de fer constar en l'escriptura corresponent l'existència de l'embargament i l'import del deute del qual respon.

Esmena 8

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (7)

Es proposa modificar el redactat de l'article 9 del Projecte de llei, que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 9. Embargament de béns immobles

1. Quan es decideix l'embargament de béns immobles o de drets sobre béns immobles, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, adreça una **comunicació** a tots els notaris i a la Cambra de Notaris, per notificar l'embargament.

2. En rebre aquesta diligència, els notaris i la Cambra de Notaris han **de procedir a anotar** i deixar constància de l'embargament practicat i, a partir del moment de la **recepció de la comunicació**, els notaris s'han d'abstenir d'autoritzar cap acte de gravamen o de disposició sobre els béns i drets embargats sense l'acord previ del batlle o el tribunal competent, o del saig o l'Administració.

Si es realitza l'acte de gravamen o disposició sobre un bé o un dret embargat, amb l'acord previ esmentat anteriorment, el notari ha de fer constar en l'escriptura corresponent l'existència de l'embargament i l'import del deute del qual respon.

3. L'embargament de l'habitatge familiar ha de ser el darrer bé a alienar en el marc d'una execució, i en el seu cas, es tindran en compte les circumstàncies familiars així com les propostes de pagament fraccionat.

En cas de proposta de pagament fraccionat de l'import degut per a evitar l'alienació de l'habitatge familiar, serà el batlle o el tribunal competent qui decidirà l'adopció de l'execució fraccionada i els termes de la mateixa, d'acord amb les circumstàncies personals i familiars de la persona executada, així com les del creditor i les incidències i desenvolupament del procés administratiu o judicial. Aquesta proposta la pot plantejar la part executada, el creditor o l'organisme executor. En tot cas, s'ha d'escoltar les al·legacions del creditor."

Motivació:

Es tracta de millorar i precisar la redacció de l'article.

S'afegeix "Quan es decideix", per un motiu de sintaxi de la frase, potser més encertat.

Es substitueix "inscriure" per "procedir a anotar" pel fet que la inscripció pressuposa l'existència d'algun tipus de registre d'embargaments, essent potser més convenient una indicació no tan concreta i que serveixi a la finalitat que es recerca, sense entrar en la forma en que el notari deixa constància de l'embargament, que es deixa al seu criteri (per exemple notes marginals, llistats, etc).

Es modifica el moment a partir del qual els notaris s'han d'abstenir de realitzar actes de disposició o gravamen sobre els béns i drets de la persona embargada, que passa a ser des del moment de recepció de la comunicació, amb independència del moment en que el notari realitzi la anotació pertinent.

S'afegeix, per a evitar situacions de precarietat social i familiar, una disposició relativa a l'embargament i realització de l'habitatge familiar, moderant el procés executori i, facultant només a l'autoritat judicial per tal de decidir execucions alternatives o fraccionades.

Article 10. Embargament de béns mobles

1. Quan decideix l'embargament de béns mobles, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ha de fer constar a la diligència d'embargament els aspectes següents:

a) La relació dels béns mobles embargats, amb la descripció de les seves característiques principals, l'estat d'ús i conservació i, si és el cas, l'existència de defectes o tares que puguin disminuir-ne el valor.

S'ha de procurar incorporar documentació gràfica de cada bé.

b) Les manifestacions efectuades pels qui han intervingut en l'embargament, especialment les que es refereixen a la titularitat dels béns mobles embargats, i als drets eventuais de terceres persones.

c) La persona a la qual es designa dipositària i el lloc on s'han de dipositar els béns mobles.

2. El batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, pot deixar els béns mobles embargats en possessió de la persona que els tingui en el seu poder, que a partir d'aquest moment en respon com a dipositària, o bé prendre'n possessió per guardar-los en dipòsits o magatzems, propis o aliens.

Esmena 9

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (8)

Es proposa modificar el redactat de l'article 10 del Projecte de llei, que quedaria redactat de la forma següent:

"Article 10. Embargament de béns mobles

1. Quan es decideix l'embargament de béns mobles que siguin susceptibles de deteriorament, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ha de fer constar a la diligència d'embargament els aspectes següents:

a) La relació dels béns mobles embargats, amb la descripció de les seves característiques principals, l'estat d'ús i conservació i, si és el cas, l'existència de defectes o tares que puguin disminuir-ne el valor. S'ha de procurar incorporar documentació gràfica de cada bé.

b) Les manifestacions efectuades pels qui han intervingut en l'embargament, especialment les que es refereixen a la titularitat dels béns mobles embargats, i als drets eventuais de terceres persones.

c) La persona a la qual es designa dipositària i el lloc on s'han de dipositar els béns mobles.

2. El batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, pot deixar els béns mobles embargats en possessió de la persona que els tingui en el seu poder, que a partir d'aquest moment en respon com a dipositària, o bé prendre'n possessió per guardar-los en dipòsits o magatzems, propis o aliens."

Motivació:

Es tracta de millorar i precisar la redacció de l'article.

S'afegeix "Quan es decideix", per un motiu de sintaxi de la frase, potser més encertat.

Es precisa que aquest article és aplicable en els casos que els béns mobles siguin susceptibles de deteriorament, doncs per exemple, els diners o accions o documents de crèdit, certificats de dipòsit, són béns mobles i si estan dipositats en una entitat bancària, en principi no haurien de ser susceptibles de patir cap deteriorament. Però si, per exemple, el dipositat en caixes de seguretat.

Article 11. Embargament de béns mobles o immaterials inscrits en registres especials

1. Sense perjudici de disposar el dipòsit d'acord amb l'article 10, quan decideix l'embargament de vehicles, embarcacions, accions o participacions en societats mercantils, establiments comercials, o altres béns mobles o béns immaterials inscrits en registres administratius, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, adreça una diligència a la persona encarregada del registre per notificar l'embargament.

2. En rebre aquesta diligència, la persona encarregada del registre ha d'inscriure una anotació preventiva per donar publicitat de l'embargament practicat, i s'ha d'abstenir d'autoritzar cap canvi en la titularitat dels béns mobles embargats sense l'acord previ del batlle o el tribunal competent, o del saig o l'Administració.

3. Quan decideix l'embargament d'accions o participacions en societats mercantils, el batlle o tribunal competent, o el saig o l'Administració, també adreça una diligència a tots els notaris i a la Cambra de Notaris, per notificar l'embargament.

4. En rebre aquesta diligència, els notaris i la Cambra de Notaris procedeixen d'acord amb l'article 9.2.

Article 12. Paralització de l'embargament

En qualsevol moment anterior o posterior a la pràctica de l'embargament, i fins a l'adjudicació definitiva dels béns o drets embargats, la persona embargada pot evitar l'embargament o deixar-lo sense efecte, mitjançant la consignació de l'import que és objecte de l'embargament.

sense efecte, mitjançant la consignació de l'import que és objecte de l'embargament.

Aquesta consignació s'ha d'efectuar davant el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració que porti a terme l'execució, la qual, després de la liquidació corresponent, deduint els interessos, despeses i costes generats fins aquell moment, retornarà si s'escau, l'import sobrant o es requerirà de pagament del que manqui."

Motivació:

Es tracta de millorar i precisar la redacció de l'article.

Des del moment que s'inicia una execució forçosa, es generen despeses, costes i interessos, que van augmentant a mesura que passa el temps i que com ja hem introduït en l'esmena 3 a l'article 5 del Projecte de Llei, cal que contempli una previsió per aquests conceptes. Així, una vegada es produeixi el dipòsit, es fa necessària una liquidació final.

Per altra banda, creiem aconsellable que el dipòsit previst, només es pugui realitzar davant l'organisme que porta a terme l'execució, ja que així s'evitaran disfuncions i complicacions burocràtiques, que només aportaran més despesa i malbaratament de recursos.

Article 13. Valoració dels béns i drets embargats

1. Quan els béns o drets embargats siguin altres que diners, s'han de valorar al seu valor de mercat i segons l'estat en què es troben.

2. La valoració s'ha d'efectuar en el termini de quinze dies naturals a comptar de la data en què es rep la informació com a conseqüència de les diligències d'embargament que s'hagin adreçat, i s'ha de notificar a la persona embargada que, en cas de discrepància, pot presentar una valoració contradictòria realitzada per un pèrit adequat, en el termini de quinze dies naturals a comptar de la notificació.

Si la diferència entre totes dues valoracions no excedeix el vint per cent del valor més baix, s'estima com a valor dels béns o drets la mitjana aritmètica de les dues valoracions; en el cas que la diferència sigui superior, el batlle o el tribunal que ha dictat la resolució judicial que s'està executant o, quan es tracti d'un acte administratiu, el batlle o el tribunal de la Secció Administrativa de la Batllia a qui correspongui per torn, ha de nomenar un pèrit per dur a terme una nova valoració. Aquesta valoració ha d'estar compresa entre els límits de les anteriors, i és la que s'aplica definitivament.

Esmena 10

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (9)

Es proposa modificar el redactat de l'article 12 del Projecte de Llei, afegint un darrer paràgraf, que quedaria redactat de la forma següent:

"Article 12. Paralització de l'embargament

En qualsevol moment anterior o posterior a la pràctica de l'embargament, i fins a l'adjudicació definitiva dels béns o drets embargats, la persona embargada pot evitar l'embargament o deixar-lo

Article 14. Alienació dels béns i drets embargats

1. L'alienació dels béns o drets embargats es fa mitjançant algun dels procediments següents:

- a) Subhasta
- b) Adjudicació directa

2. L'Administració que executa no pot alienar els béns o drets embargats fins que l'acte executat esdevingui ferm, excepte en els casos establerts a la Llei de bases de l'ordenament tributari.

Article 15. Alienació per subhasta

1. El procediment ordinari d'adjudicació dels béns o drets embargats és la subhasta pública, amb un tipus de sortida igual al setanta per cent de la valoració dels béns o drets. Si la subhasta queda deserta, es pot procedir a una segona licitació, amb un tipus de sortida igual al cinquanta per cent de la valoració.

2. La subhasta s'ha d'anunciar mitjançant la publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, sense perjudici de la possibilitat d'utilitzar altres mitjans de publicitat, quan es consideri convenient.

Els béns mobles es poden subhastar individualment o en lots, segons allò que resulti més convenient per al bon fi de l'execució. Quan es tracti de béns immobles, s'han de fer constar, quan sigui el cas, les càrregues o els gravàmens que hi hagi sobre els mateixos béns i també que el licitador, pel sol fet de participar en la subhasta, admet i accepta que queda subrogat en la responsabilitat que se'n deriva, en cas d'esdevenir adjudicatari.

3. L'execució material de la subhasta es pot encomanar a una empresa o un professional especialitzat. En aquest cas, el batlle o el ponent del tribunal competent, o el saig o un representant de l'Administració, assisteix a l'acte de licitació, i té la facultat de decidir sobre les incidències que puguin sorgir en el desenvolupament de l'acte, i fins i tot de suspendre la subhasta o de condicionar l'adjudicació a una ratificació posterior.

4. Les persones que vulguin participar en la subhasta han de presentar un resguard que justifiqui que han formalitzat l'ingrés de l'import corresponent al quinze per cent del tipus de sortida del bé o dret que es pretén subhastar, al compte de dipòsits i consignacions que s'indiqui, als efectes establerts a l'apartat següent.

Com a excepció de l'ingrés esmentat en aquest apartat, la persona executant pot participar en la subhasta sense formalitzar el dipòsit a què es refereix el paràgraf anterior, i també es pot reservar la facultat de cedir l'adjudicació a una tercera persona.

5. El bé o dret subhastat s'adjudica provisionalment a la persona que hi hagi participat i hagi presentat la millor oferta.

Amb aquesta finalitat, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, dicta, segons el cas, un aute o un acord d'adjudicació provisional, en què s'identifiquen l'adjudicatari i el bé o dret subhastat, i alhora atorga un termini de quinze dies naturals per ingressar al compte de dipòsits i consignacions que s'indiqui la diferència entre l'import de l'adjudicació i l'import del dipòsit ingressat per participar en la subhasta. En el cas d'adjudicació provisional a l'executant, el termini per fer efectiu l'ingrés esmentat és de tres mesos.

Si l'adjudicatari no consigna l'import dins del termini assenyalat, l'adjudicació provisional s'anul·la i l'adjudicatari perd l'import del dipòsit ingressat en el seu moment, que s'aplica a les costes de l'execució; la quantitat que excedeixi aquest import es considera producte de l'execució.

6. Un cop consignat l'import, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, dicta, segons el cas, un aute o un acord d'adjudicació definitiva, que acredita el pagament i constitueix el títol de transmissió del bé o dret subhastat.

7. En l'aute o l'acord d'adjudicació definitiva d'un bé immoble o d'un dret sobre un bé immoble, s'hi han de fer constar, quan sigui el cas, les càrregues o els gravàmens anteriors que subsisteixen, i la subrogació de l'adjudicatari en aquestes càrregues i aquests gravàmens. També s'hi ha de fer constar la cancel·lació de la càrrega que garantia l'obligació per a l'assegurament de la qual s'havia constituït i l'incompliment de la qual ha originat la subhasta del bé o dret. Si hi ha càrregues posteriors, el batlle o tribunal competent les ha de cancel·lar, d'ofici o a instància del saig o de l'Administració.

Quan es tracti de béns immobles o de drets sobre béns immobles, l'aute o l'acord d'adjudicació definitiva es formalitza en escriptura pública, que constitueix el títol de transmissió del bé o dret subhastat.

Esmena 11**De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (10)

Es proposa modificar el redactat de l'article 15 del Projecte de llei, que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 15. Alienació per subhasta

1. El procediment ordinari d'adjudicació dels béns o drets embargats és la subhasta pública, amb un tipus de sortida igual al setanta per cent de la valoració dels béns o drets. Si la subhasta queda deserta, es pot procedir a una segona licitació, amb un tipus de sortida igual al cinquanta per cent de la valoració.

2. La subhasta s'ha d'anunciar mitjançant la publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, sense perjudici de la possibilitat d'utilitzar altres mitjans de publicitat, quan es consideri convenient.

L'anunci de la primera subhasta s'ha de realitzar en el termini de quinze dies naturals des que s'ha determinat definitivament la valoració a què es refereix l'article 13. Si la subhasta queda deserta, l'anunci de la segona licitació s'ha de realitzar també en un termini de quinze dies naturals des de l'endemà del dia que va quedar deserta. El dia de la subhasta s'ha de fixar per una data no inferior a un mes i no superior a dos mesos des de l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Els béns mobles es poden subhastar individualment o en lots, segons allò que resulti més convenient per al bon fi de l'execució. Quan es tracti de béns immobles, s'han de fer constar, quan sigui el cas, les càrregues o els gravàmens que hi hagi sobre els mateixos béns i també que el licitador, pel sol fet de participar en la subhasta, admet i accepta que queda subrogat en la responsabilitat que se'n deriva, en cas d'esdevenir adjudicatari.

També hi ha de constar les dades urbanístiques del bé immoble.

3. L'execució material de la subhasta es pot encomanar a una empresa o un professional especialitzat. En aquest cas, el batlle o el ponent del tribunal competent, o el saig o un representant de l'Administració, assisteix a l'acte de licitació, i té la facultat de decidir sobre les incidències que puguin sorgir en el desenvolupament de l'acte, i fins i tot de suspendre la subhasta o de condicionar l'adjudicació a una ratificació posterior.

4. Les persones que vulguin participar en la subhasta han de presentar un resguard que justifiqui que han formalitzat l'ingrés de l'import corresponent al quinze per cent del tipus de sortida del bé o dret que es pretén subhastar, al compte de dipòsits i consignacions que s'indiqui, als efectes establerts a l'apartat següent.

Com a excepció de l'ingrés esmentat en aquest apartat, la persona executant pot participar en la subhasta sense formalitzar el dipòsit a què es refereix el paràgraf anterior, i també es pot reservar la facultat de cedir l'adjudicació a una tercera persona.

5. El bé o dret subhastat s'adjudica provisionalment a la persona que hi hagi participat i hagi presentat la millor oferta.

Amb aquesta finalitat, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, dicta, segons el cas, un aute o un acord d'adjudicació provisional, en què s'identifiquen l'adjudicatari i el bé o dret subhastat, i alhora atorga un termini de quinze dies naturals per ingressar al compte de dipòsits i consignacions que s'indiqui la diferència entre l'import de l'adjudicació i l'import del dipòsit ingressat per participar en la subhasta. En el cas d'adjudicació provisional a l'executant, el termini per fer efectiu l'ingrés esmentat és de tres mesos.

Si l'adjudicatari no consigna l'import dins del termini assenyalat, l'adjudicació provisional s'anul·la i l'adjudicatari perd l'import del dipòsit ingressat en el seu moment, que s'aplica a les costes de l'execució; la quantitat que excedeixi aquest import es considera producte de l'execució.

6. Un cop consignat l'import, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, dicta, segons el cas, un aute o un acord d'adjudicació definitiva, que acredita el pagament i constitueix el títol de transmissió del bé o dret subhastat.

7. En l'aute o l'acord d'adjudicació definitiva d'un bé immoble o d'un dret sobre un bé immoble, s'hi han de fer constar, quan sigui el cas, les càrregues o els gravàmens anteriors que subsisteixen, i la subrogació de l'adjudicatari en aquestes càrregues i aquests gravàmens. També s'hi ha de fer constar la cancel·lació de la càrrega que garantia l'obligació per a l'assegurament de la qual s'havia constituït i l'incompliment de la qual ha originat la subhasta del bé o dret. Si hi ha **càrregues o drets reals de garantia posteriors que no han de subsistir a la realització del bé**, el batlle o tribunal competent les ha de cancel·lar, d'ofici o a instància del saig o de l'Administració o de l'adjudicatari del bé. No obstant això, si es produeix un sobrant entre l'import obtingut de la subhasta i l'import objecte de l'execució, el romanent restarà dipositat a la Batllia a disposició dels beneficiaris de les garanties reals posteriors cancel·lades o d'altres execucions o embargaments en curs, respectant el rang o la data de petició de l'embargament o execució, segons els casos, sempre que es tingui coneixement de la seva existència.

Quan es tracti de béns immobles o de drets sobre béns immobles o si es tracta de béns mobles

quan la llei així ho requereixi, l'autor o l'acord d'adjudicació definitiva es formalitza en escriptura pública, que constitueix el títol de transmissió del bé o dret subhastat.”

Motivació:

Es creu adient, tal com el projecte preveu per les valoracions, fixar terminis per a publicar i celebrar les diferents subhastes públiques.

També es creu convenient que en l'anunci de la subhasta, s'inclougui informació de caràcter urbanístic del bé immoble que es pretengui subhastar.

Té sentit parlar de càrregues o gravàmens anteriors que subsisteixen, per exemple drets reals sobre el bé immoble (servituds, etc), però no té sentit que es parli únicament de càrregues posteriors, cal afegir drets reals de garantia i, en tots els casos, dependrà si per la seva naturalesa subsisteixen a l'alienació del bé. Així per exemple, servituds o usufructus o altres figures de caràcter eminentment real poden subsistir, si s'han constituït posteriorment amb el vist-i-plau de per exemple el creditor hipotecari.

Igualment, es creu convenient que l'eventual cancel·lació d'aquestes “càrregues”, si correspon, pugui també ser sol·licitada per l'adjudicatari del bé, doncs té un interès directe i una legitimació per a, també, poder-ho demanar.

Es creu convenient determinar quin és el destí d'un eventual sobrant en el producte de la venda del bé subhastat, sobretot en els casos en que hi hagi diverses garanties reals sobre el mateix bé i també en el cas que hi hagi engegats procediments d'execució o embargament, doncs en aquests casos, no és lògic que el remanent es retorni directament a l'executat gravat o en procés d'execució per altres vies.

Finalment, el projecte només preveu l'obligatorietat d'atorgar escriptura en els casos d'alienació de béns immobles o drets sobre béns immobles, però hi ha altres casos en que l'atorgament d'escriptura pública és obligatori per llei, així per exemple en la transmissió o negocis d'accions o participacions socials així es preveu en l'article 20 de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada.

Article 16. Alienació per adjudicació directa

1. L'alienació mitjançant adjudicació directa dels béns o drets embargats escau en els supòsits següents:

a) Quan es tracti de productes peribles, o quan hi hagi altres raons d'urgència, justificades en l'expedient.

b) Quan hagin tingut lloc prèviament una o dues subhastes, i hagin quedat desertes.

c) En altres casos en què no sigui possible promoure la concurrència, per raons justificades en l'expedient.

2. El procediment també pot concloure amb l'adjudicació dels béns o drets a la persona executant, quan es tracti de béns immobles o de béns mobles realitzables o d'interès artístic, històric o cultural, i no s'hagin pogut alienar en segona subhasta.

3. El preu mínim de l'adjudicació directa és:

a) Quan els béns o drets han estat objecte de subhasta amb una sola licitació, el tipus de la primera subhasta.

b) Quan els béns o drets han estat objecte de subhasta amb dues licitacions, el tipus de la segona subhasta, si es tracta de béns immobles, i els dos terços del tipus de la segona subhasta, en el cas de béns mobles.

c) Quan els béns o drets no han estat objecte de subhasta, s'ha de mirar d'obtenir, almenys, tres ofertes. Si hi ha tres o més ofertes, els béns o drets s'adjudiquen a la persona que presenti la millor oferta, que no pot ser inferior al cinquanta per cent de la valoració; si hi ha menys de tres ofertes, l'adjudicació s'ha de fer, pel cap baix, pel setanta per cent de la valoració.

Article 17. Costes de l'execució

Totes les despeses que s'originin des del moment de l'embargament i fins a l'acabament del procediment d'execució tenen la consideració de costes de l'execució, i són exigides a la persona executada.

Article 18. Aixecament de l'embargament

1. Una vegada satisfet l'import que és objecte de l'execució forçosa, en concepte de principal, interessos i costes i també, si escau d'acord amb la normativa aplicable, en concepte de recàrrecs, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ha d'aixecar l'embargament sobre els béns i drets no alienats.

2. L'import obtingut com a conseqüència de l'alienació dels béns o drets embargats que excedeix l'import que és objecte de l'execució forçosa, en concepte de principal, interessos i costes i també, si escau d'acord amb la normativa aplicable, en concepte de recàrrecs, s'ha de lliurar a la persona embargada. També queden a la disposició de la persona embargada els béns i drets que no s'hagin adjudicat en el procediment d'execució.

3. Quan s'aixequi l'embargament sobre un bé o dret determinat, i també en els casos de paralització que estableix l'article 12, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ho ha de notificar a les persones o entitats que hagi instat perquè retinguin diners o anotin l'embargament, d'acord amb els articles 7 a 11, per tal que cancel·lin les instruccions i les anotacions practicades.

Esmena 12**De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (11)

Es proposa modificar el redactat de l'article 18 del Projecte de llei, que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 18. Aixecament de l'embargament

1. Una vegada satisfet l'import que és objecte de l'execució forçosa, en concepte de principal, interessos i costes i també, si escau d'acord amb la normativa aplicable, en concepte de recàrrecs, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ha d'aixecar l'embargament sobre els béns i drets no alienats.

2. L'import obtingut com a conseqüència de l'alienació dels béns o drets embargats que excedeix l'import que és objecte de l'execució forçosa, en concepte de principal, interessos i costes i també, si escau d'acord amb la normativa aplicable, en concepte de recàrrecs, s'ha de lliurar a la persona embargada, **excepte en els casos previstos en l'article 15.7**. També queden a la disposició de la persona embargada els béns i drets que no s'hagin adjudicat en el procediment d'execució.

3. Quan s'aixequi l'embargament sobre un bé o dret determinat, i també en els casos de paralització que estableix l'article 12, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ho ha de notificar a les persones o entitats que hagi instat **per a què** retinguin diners o anotin l'embargament, d'acord amb els articles 7 a 11, per tal que cancel·lin les instruccions i les anotacions practicades.

Motivació:

Es creu adient, fer una remissió al que aquesta part ha proposat en l'esmena 10 relativa a l'article 15.7 del projecte, pels casos que hi hagi càrregues reals, execucions o embargaments en curs.

També és corregeix una qüestió ortogràfica.

Esmena 13**D'addició**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (12)

Es proposa afegir un nou article 19 al Projecte de llei, que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 19. Recursos

Totes les decisions i acords en incompliment de la present llei poden ser objecte de recurs davant el batlle o tribunals ordinaris competents per raó de matèria o d'atribució del cas, en el termini de tretze dies hàbils des de la seva notificació, però no suspendran la seva execució excepte si poden produir danys o perjudicis irreparables o de difícil reparació. En tot cas, la suspensió d'aquestes decisions o acords, serà decidida pel batlle o tribunal ordinari competent.”

Motivació:

Es creu convenient establir la possibilitat d'interposar recurs, ara si davant la jurisdicció ordinària, per a evitar situacions injustes o abusives en els actes d'embargament o execució, tal com existeix en el sistema actual.

Disposició transitòria. Embargaments en curs

Aquesta Llei és aplicable als embargaments practicats en el marc dels processos que coneguin i tramitin els òrgans jurisdiccionals, que hagin estat instats després de l'entrada en vigor de la Llei. Això no obstant, els batlles i tribunals han d'adaptar a les prescripcions d'aquesta Llei, en la mesura que els sigui possible, els embargaments que practiquin a partir de l'entrada en vigor de la Llei, en el marc de processos instats anteriorment.

Disposició final primera. Disposicions reglamentàries

Es faculta el Govern per aprovar les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per al desplegament, l'eficàcia i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final segona. Qualificació de l'article 2.2

L'article 2.2, que incideix en determinades disposicions de la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals, té caràcter de llei qualificada. La resta de les disposicions d'aquesta Llei tenen caràcter de llei ordinària.

Disposició final tercera. Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor al cap d'un mes de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, sense perjudici del fet que les referències al saig o a l'Administració que s'hi contenen no seran d'aplicació fins al cap d'un mes de la data en què els primers saigs prenguin possessió de les seves funcions. El Govern ha de publicar un avís al *Butlletí*

Oficial del Principat d'Andorra per donar a conèixer aquesta data.

Esmena 14

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (13)

Es proposa modificar la disposició final tercera del Projecte de llei relativa a l'entrada en vigor, que quedaria redactat de la forma següent:

“Disposició final tercera. Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor al cap d'un mes de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, sense perjudici del fet que les referències al saig o a l'Administració que s'hi contenen no seran d'aplicació fins l'endemà de la data en què els primers saigs prenguin possessió de les seves funcions. El Govern ha de publicar un avís al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* per donar a conèixer aquesta data.”

Motivació:

Entenem que, pel que fa a les normes relatives al saig, no és necessari ni es veu el sentit, a què entri en vigor al cap d'un mes de la seva presa en possessió, essent més lògic que ho sigui l'endemà de la presa en possessió del Saig.

Mariona González Reolit

Informe de la Comissió Legislativa d'Interior relatiu al Projecte de llei de l'embargament

La Comissió Legislativa d'Interior ha examinat, en el decurs de les reunions celebrades els dies 29 d'octubre, 5, 12, 19 i 26 de novembre del 2014, l'informe del ponent relatiu al **Projecte de llei de l'embargament**, d'acord amb els articles 98 i 99 del Reglament del Consell General, del qual se'n desprèn el següent:

Esmenes aprovades per unanimitat:

Esmena 1 (Grup Parlamentari Demòcrata) de modificació a l'exposició de motius.

Esmena 14 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a la disposició final tercera.

Esmenes no aprovades:

Esmena 2 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) de supressió a l'article 3.

Esmena 3 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 4.

Esmena 9 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 10.

Esmena 13 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) d'addició d'un nou article després de l'article 18.

Esmenes retirades per transacció i aprovades per unanimitat:

Esmena 6 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 7.

Esmena 7 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 8.

Esmena 4 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 5.

Esmenes retirades per transacció i aprovades per majoria:

Esmena 5 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 6.

Esmena 8 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 9.

Esmena 10 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 12.

Esmena 11 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 15.

Esmena 12 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 18.

Nota de la comissió: Els membres de la Comissió han acordat, per unanimitat, adequar els aspectes gràfics i de presentació del Projecte de llei a l'Acord del Consell General sobre l'estructura, el contingut i la forma de les lleis, del 18 d'abril del 2002. Així mateix, i per coherència amb l'aprovació de l'esmena 8, que ha estat transaccionada, s'ha introduït en l'article 11 un apartat cinquè amb el mateix contingut que l'apartat 3 de l'article 9, però referit als béns mobles o immaterials inscrits en registres especials.

Projecte de llei de l'embargament

Exposició de motius

La Llei de l'embargament s'aprova de forma coetània amb la modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, i de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989, i també amb l'aprovació de la Llei del saig. La conjunció d'aquestes iniciatives legislatives es produeix per fer possible un objectiu que és doble. D'una banda, que l'Administració general i els comuns, i també els organismes autònoms i les entitats parapúbliques si els ho permet la seva llei de creació o regulació, puguin executar per la via forçosa, de forma autònoma i sense la intervenció, preceptiva fins ara, dels òrgans jurisdiccionals, els